

Krzysztof Tunia

Kazimierza Mała, woj. kieleckie. Stanowisko 5

Informator Archeologiczny : badania 13, 62

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KAZIMIERZA MAŁA
woj. kieleckie
Stanowisko 5

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Zakład Archeologii Małopolskiej
Pracownika Archeologiczna
w Igołomi

Badania prowadził mgr Krzysztof Tunia. Finansował Wojewódzki Zarząd Inwestycji Rolniczych w Kielcach przez Instytut Historii Kultury Materialnej PAN. Pierwszy sezon badań, Osada kultury trzcienieckiej, ślady osadnictwa kultury przeworskiej z późnego okresu rzymskiego i wczesnego średniowiecza.

Badania sondażowe w Kazimierzy Małej przeprowadzono w ramach nadzoru archeologicznego nad pracami melioracyjnymi w dolinie Nidzicy. Stanowisko zajmuje niewielkie podwyższenie terenu /deniwelacja ok. 2 m/ w obrębie płaskiego dna zalewowej doliny tej rzeki. W jego obrębie założono 6 wykopów o łącznej powierzchni ok. 1,8 ara. Stwierdzono występowanie znacznej ilości materiałów kultury trzcienieckiej /głównie ceramiki/, występujących zarówno w warstwie humusu, jak i w kilku wyróżnionych obiektach. Zlokalizowano również niewielką ilość ceramiki z późnego okresu rzymskiego /m.in. tzw. siwej/ oraz wczesnośredniowiecznej.

Badania będą kontynuowane.

KIETRZ
woj. opolskie
Stanowisko 1

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii

Badania prowadzili prof. dr Marek Gedl i mgr Renata Essen. Kontynuacja badań zapoczątkowanych w 1956 roku. Finansował PAN i Uniwersytet Jagielloński. Cmentarzysko kultury łużyckiej z II i III okresów epoki brązu, groby z okresu wpływów rzymskich.

Kontynuowano systematyczne badania wykopaliskowe najstarszej części cmentarzyska użytkowanej w ciągu II i III okresów epoki brązu. Zbadano 141 obiektów archeologicznych /nr 3501-3641/. Były to w większości groby ciałałpalne popielnicowe z wczesnej fazy kultury łużyckiej, datowane na III okres epoki brązu. Nieliczne z nich datować można jeszcze na młodszą fazę II okresu tej epoki. Należą one do najstarszego horyzontu grobów popielnicowych kultury łużyckiej. Odkryto też ponad trzydzieści małych grobów ciałałpalnych jamowych, zaliczanych do wczesnej fazy kultury łużyckiej oraz 10 grobów założonych w dużych jamach zorientowanych wzdłuż osi wschód-zachód. W jamach tych występowały podłużne zaciemnienia, stanowiące pozostałość po trumnie drewnianej